

ne, użytkowe, pienne, półpienne, krzaczaste, karłowe, formowane i t. p.), jak również zrazy i inne części jabłoni z wyjątkiem owoców.

§ 3. W razie pojawienia się korówki wełnistej należy ją zniszczyć jednym ze środków, powszechnie w tym celu stosowanych (spirytusem skażonym, karboliną i t. p.) lub też wskazanych przez stację ochrony roślin (§ 10).

§ 4. Zabrania się sadzenia jako też użycia w celu uszlachetnienia jabłoni, opanowanych przez korówkę wełnistą, oraz jabłoni ze śladami uszkodzeń, przez nią spowodowanych; zabrania się również nabywania i zbywania takich jabłoni.

§ 5. Zbywanie jabłoni ze szkółek drzew owocowych, w których korówka wełnista występowała po dniu 1 lipca, jest zabronione do dnia 1 września roku następnego.

§ 6. W celu zapobiegania rozpowszechnianiu się korówki wełnistej wojewoda może — na podstawie opinii właściwej stacji ochrony roślin i z powołaniem się na tę opinię — wprowadzać w drodze rozporządzeń na obszarze całego województwa lub poszczególnych powiatów zakazy sprzedaży wszelkich drzewek owocowych na targach i jarmarkach.

§ 7. Właściwy starosta może — na podstawie opinii właściwej stacji ochrony roślin i z powołaniem się na tę opinię — nakazać zniszczenie w określonym terminie jabłoni, tak silnie przez korówkę wełnistą opanowanych, że dalsze jej tępienie zostało przez stację ochrony roślin uznane za bezcelowe.

§ 8. Bezpośredni nadzór nad tępieniem korówki wełnistej — stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego — należy do zarządów właściwych gmin.

Personel techniczny, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe, jest powołany do współdziałania z władzami państwowymi w nadzorze nad wykonaniem rozporządzenia niniejszego.

§ 9. Władze, powołane do zwalczania chorób roślin oraz do tępienia chwastów i szkodników roślin (art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922), przedstawiciele stacji ochrony roślin, a także personel, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe, — mają prawo: badania drzew i krzewów owocowych na gruncie oraz we wszelkich pomieszczeniach i miejscach ich przechowywania i sprzedaży, bezpłatnego brania uszkodzonych części jabłoni do zbadania, kontrolowania wszelkich czynności, zmierzających do tępienia korówki wełnistej, oraz żądania potrzebnych informacji.

§ 10. Stacjami ochrony roślin w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są stacje ochrony roślin,

czynne we właściwych izbach rolniczych, a na obszarze województw: białostockiego, poleskiego i warszawskiego — do czasu utworzenia stacji ochrony roślin we właściwych izbach rolniczych — Stacja Ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego w Warszawie.

§ 11. Tępienie korówki wełnistej, jak również nadzór nad jej tępieniem — stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego — na gruntach państwowych, pozostających pod zarządem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 12. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 8 sierpnia 1928 r. o tępieniu korówki wełnistej (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 689).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

466.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 września 1935 r.

o tępieniu gryzoniów polnych.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. W razie masowego pojawienia się gryzoniów: myszowatych (Muridae) i polnikowatych (Arvicolidae), jak również susła perełkowanego (Spermophilus guttatus Pall) oraz chomika (Cricetus frumentarius Pall) wojewoda może — po wysłuchaniu opinii izby rolniczej — ustanawiać w drodze rozporządzenia obowiązek tępienia tych gryzoniów.

W rozporządzeniu tem wojewoda ustali każdorazowo na podstawie opinii właściwej izby rolniczej: obszar gruntów, na których będzie wprowadzony obowiązek tępienia gryzoniów, czas trwania tego obowiązku, sposób tępienia gryzoniów i sposób dostarczania środków do ich tępienia.

§ 2. Do nadzoru nad wykonaniem rozporządzenia o tępieniu gryzoniów wojewoda powoła zarządy gmin oraz personel techniczny, wyznaczony w tym celu przez izbę rolniczą i powiatowe związki samorządowe.

§ 3. Tępienie gryzoniów, jak również nadzór nad ich tępieniem — stosownie do przepisów rozporządzenia wojewody — na gruntach państwowych, pozostających pod zarządem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

467.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 września 1935 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661), zarządzam co następuje:

§ 1. W §§ 3 i 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284), wyrazy:

„Na obszarze miast Warszawy i Łodzi oraz powiatów warszawskiego i łódzkiego” zastępuje się wyrazami:

„Na obszarze województwa śląskiego, miast: Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa, Białegostoku, Białej (województwo krakowskie) i Poznania oraz powiatów: warszawskiego, łódzkiego, lwowskiego, krakowskiego, białostockiego, białskiego (województwo krakowskie) i poznańskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 1 czerwca 1935 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, napra-

wianych i sprowadzanych z zagranicy (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 288).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

468.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 września 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Na podstawie art. 8 pkt. a), b), c), d), e) i g) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597), zarządza się co następuje:

§ 1. Termin 30 czerwca 1935 r., określony w § 46 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 603), przedłuża się do dnia 30 czerwca 1936 r., termin zaś 31 grudnia 1935 r. — do dnia 31 grudnia 1936 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 roku.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

469.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 września 1935 r.

o powołaniu asystentów inspekcyjnych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o in-